

MIDNATTSROPET

TIDNING FÖR ANDLIG VÄCKELSE

***"... Sänd ditt bröd
över vattnet -
I tidens längd
får du det tillbaka..."***

Pred. 11:1

NR 12

15—30 JUNI 1967

PRIS 1:10

Midnattsropet –

organ för andlig
väckelse i dag

Utkommer med ett 24-sidigt nr
den 1 och ett 20-sidigt nr den
15 varje månad.

Ansvarig utgivare är
ARNE IMSEN

Prenumeration kan verkställas på
närmaste postanstalt genom inbe-
talning på postgironr **57 16 20** på
postens tidningsinbetalningskort,
eller genom skriftlig hänvändelse
direkt till tidningens exp. Abonne-
manget (ej gåvo- och billighets-
prenumerationer) gäller tills upp-
sägning sker.

Prenumerationspriset är:

Heldår 24: —, halvår 13: —, kvartal
7: —. Lösnummer 1: 10. — Till Fin-
land, Norge och Danmark är priset
detsamma som i Sverige.

Gåvor till tidnings- och traktat-
missionen mottages med tacksam-
het. Postgiro 57 16 20.

Adressen till tidningens redaktion
och expedition är:

Surbrunnsgatan 60, Stockholm VA

Telefonnummer:

Redaktion och expedition **32 80 02,
31 71 35.**

Meddelande om adressförändring
måste göras senast tre veckor in-
nan den skall träda i kraft och
kan ske genom skriftligt medde-
lande till tidningens exp. eller på
postens adressförändringsblankett
nr 870.

Redaktionen tar med tacksamhet
emot bidrag, såsom vittnesbörd om
personliga upplevelser, rapporter
om Guds verk etc.

Redaktionskommitté:
DONALD BERGAGÅRD
ERIK G. ERIKSSON och
ANDERS B. ANDERSSON

H. Halls Boktr. AB, Jönköping 54150 - 1907

Mitt val är gjort ...

Av Märta Berg

Det är allvarligt att vara
människa. —

Människan själv avgör näm-
ligen om den tid hon lever på
jorden skall fyllas av välsignel-
se eller förbannelse. Synden
utestängde oss en gång från *all*
Guds härlighet, men när Jesus
dog på Golgata, öppnades möj-
ligheten till lycka, frid och har-
moni, inte endast för evigheten,
utan också för denna tillvaro.
Nu — efter detta fullbordade
försoningsverk — är det du och
jag som väljer.

Detta val är egentligen INTE
frivilligt. —

Oavsett om vi är medvetna
om det eller ej, så utgör DET
LIV VI LEVER, ett ställnings-
tagande, vilket i sin tur kommer
att bära frukt. Det livet, präglar
inte bara våra personliga för-
hållanden, men blir också en
kanal utåt — positiv eller ne-
gativ? — Det är fortfarande
vi som bestämmer. —

Har Jesus Kristus blivit vår
Frälsare, är vi Hans personliga
egendom och tjänare, som ge-
nom oss själva förmedlar det
eviga livet till andra. Drar vi
oss undan den tjänsten, går vi
miste om välsignelsen och vårt
liv blir en öken.

Min egen erfarenhet av detta
lyder så här:

*Jag flydde från kallet, Du gav
mig, Gud,
som skulle ge mening åt livet.
Jag flydde från tron och kam-
pens bud —
sökte ansvaret få fördrivet.*

*Så blev jag olycklig, sargad
och stum*

*kan ej mening i tillvaron finna.
Hela hjärtat tycks var ett blö-
dande rum
som ej lyckas att läkedom vinna.*

*Ingen känner den sorg som mitt
hjärta tär
för att gåvorna ligger latenta.
Det är därför jag skildrar min
ångest här,
vill en varning med bokstäver
pränta.*

*Jag vill ropa, så att det må
ljuda omkring
jag vill mana: Se till att
du tjänar! —
Ty utanför tjänsten finns
ingen ting,
som en människa lycka förlänar.*

Jag vill inte dröja längre vid
det som varit, men av hjärtat
tacka Gud att allt är förändrat,
och så rikta en varning till dig
som försöker fly: Gud låter sig
inte mutas — Han genomskå-
dar alla dina kompromissförslag
— Du är kallad till frälsning,
till evigt liv och det innebär att
du är kallad att följa din Herre
och Mästare. —

Där kommer du aldrig undan.
LIVSVILLKORET på den vä-
gen heter TJÄNST. Jag vill be-
tona att det är inte ett tungt och
besvärande krav. Fastmer kom-
mer det att bli kraften, härlig-
heten och hänförelsen i ditt liv.
I tjänst för din Frälsare skall
du, oberoende av alla yttre om-
ständigheter, bli en positiv och
levnadsduglig människa.

Nr 12

15 juni

Årg. 8

Nils Westberg:

GEMENSKAP eller GEMENHET?

"Låtom oss icke övergiva vår församlingssamfund, såsom somliga hava för sed, utan må vi förmana varandra — detta så mycket mer som I sen huru 'dagen' nalkas." Hebr. 10: 25.

Inget bibelcitrat kan vara tacksammare än ovanstående för vår tids religiösa spekulanter att slunga mot de irriterande grupper av troende, som bryter upp från och lämnar de politik- och penninggrumlade religiösa gölarna för att i öknen under den EVIGT giltiga uppenbarelseens molnstod låta sig ledas till den andliga klippan KRISTUS och dess fritt flödande och livgivande vatten. Detta har samfundsinpiskarna också insett och inför hotet av minskade medlemsintäkter icke försummat något tillfälle att med detta gudsord slå de får på nosen, som upptäckt den Gode Herdens gröna ängar utanför den gamla fållans hårt trampade bete och som i längtan sträckt sina halsar ut mellan samfundstänkandets rigoröst bevakade stängsel.

Hur har man icke varnat dem för marodörerna därutanför, fridstörarna i den religiösa samkänslans och mjäkighetens idyll, de andliga raggarna i självförnöjsamhetens och välmågens världslighetskristna gemenskap: Tänk, detta fåtals galenskap att vilja sätta sig över traditioner, konventioner, institutioner, pretentioner och predikantintentioner! Hur kan man så mista "sin första kärlek", att man inte ser "Guds verk" i affärsrörelser och politik, i statssubventionerad kulturupptryckning och bildningshögfärd, i arkitektonisk fåfänga och socialt inflytelsejakt? Hur kan en isolerad flock bakåtsträvare vilja frossa i väckelsens gogatårskap och dess oestetiska yttringar, när den stora massan av får äntligen lyckats visa världen, att den minsann hänger med, står öppen för tidens smak och kultur och vet att anpassa sig, den likaväl som alla andra, och detta, när det dessutom uppenbarligen står i strid med Guds Ord att överge för-

samlingsgemenskapen och bryta sig ut ur fållan?

Så har många längtande övertalats, skrämats eller med smicker förmåtts att resignera inför den gamla miljöns kompakta påtryckningar. En själ, som hörde brudgummens röst locka utanför den andliga torkans galler, fick sakkunnig hjälp att förhärda sig och i stället för att söka sig till oasens fria källor törsta till döds av hägringar.

Det finns ett annat alternativ.

Men det finns också tusentals, som icke har kunnat förmås att sälja den andliga friheten i Kristus för den religiösa bekvämlighetens eller det sociala accepterandets grynvälling, och det är en skara, som växer med varje väckelsemöte, dag efter dag, månad efter månad, år efter år.

Varför? Jo, när väckelsens ande griper en själ, så blir den själen *väckt*. Ett kännetecken på vakenhet och medvetenhet är att man får sina ögon öppnade och ser, ser sanningen som

Forts. på sid. 16

ISRAEL - I CENTRUM AV VÄRLDSHÄNDELSENA

Det profetiska ordet fullbordas

AV HELGE BERNTSSON

Just nu befinner sig Israel i blickpunkten. En hel värld följer med spänning händelseutvecklingen. Krisen i Mellan-Östern har utlösts och fullt krig råder.

Den lilla nationen Israel med sina 2,6 miljoner invånare står som en liten David mot den store Goliat, den allierade arabvärlden, som numerärt är mer än tio gånger så starkt.

Det öppna kriget och den intensiva uppladdningen av stormakterna i Medelhavet gör att det nu frågas ängsligt: "Hur skall det gå för Israel och är detta upptakten till en ny världsbrand?"

Vår egen statsminister har uttalat att han ser Israel som en symbol för människans okuvliga tro för framtiden och det som nu sker är destruktiva krafter, som släpps loss för att slå sönder och förstöra. —

Vad det än sker i framtiden, där kanske nya namn skall etas in i våra sinnen utöver Akabaviken, Tiransundet, Eilath o. s. v., så vet vi, att Bibelns förutsägelser går i uppfyllelse. Vi gör väl, om vi aktar på det profetiska ordet. Bibelboken är i högsta grad lika aktuell som kartboken vid studiet av dessa händelser.

Det talas om upptrappning av det diplomatiska kriget mellan öst- och västblocket i detta Mellanösternkrig, där Israel slåss för sin existens och sin rätt att leva i frihet. Med större fog kan man tala om en upp-trappning eller en uppfyllelse

av profetiorna om Guds egen-domsfolks upprättelse.

Vad bibeln och alla bibeltroende i många år hävdade angående Israel blev ett faktum den 14 maj 1948, då republiken Israel utropades som en självständig nation. Löftet om att Herren skulle komma tillbaka och åter bygga upp Davids förfallna hydda enligt Apg. 15 tog då sin början. Herren tar nu ut ett folk bland hedningarna. Eftersom judarna förkastade Jesus som sin Messias och korsfäste honom, så förskingrades judarna över hela jorden som var förutsagt i 5 Mos. 28. Israels klocka stannade. När hedningarna i fulltalig skara har kommit in, då hämtar Herren Jesus sin församling och då slutar hedningarnas tid. Då börjar Israels klocka att gå igen. Det sker NU. 1948 kom Israelklockan på plats och ställdes in. 1956 så ruckades urverket och i dagarna är fjädern spänd och klockan är beredd att starta för Israel i Guds viljas rådsslut. Utvecklingen i Mellanöstern är intimt förbundet med Herren Jesu tillkommelse. —

Syster och broder, vakna upp och håll dig vaken och styrk ditt liv i Gud.

Res dig upp, lyft upp ditt huvud, ty nu nalkas vår förlossning.

Flera stormakter har försökt utrota Israel och nu görs ännu ett försök. —

Alltsedan FN 29 november 1947 godkände delningsplanen för Palestina med en oavhängig judisk stat har Egypten pro-

klamerat: "Vi skall befria Palestina."

Också detta är fullbordan av Bibelns ord. Läs 83:e psalmen där händelser och ord är exakt nedtecknade. Där räknas arabfolken upp, där talas om listiga anslag och hur de sluter förbund. De säger: "Kom låt oss utrota dem, så att ej mer är ett folk och så att ingen mer tänker på Israels namn. Guds ängder vilja vi intaga åt oss."

Bibelns förutsägelser slår in och vi vet att Israels nöd och trångmål skall öka i omfattning fram till Jakobs nöd, då två tredjedelar av Israels folk skall utrotas och förgås i Josafats dal. Sak. 13, Joel 3. Men Gud har lovat, att de aldrig skall utplånas som folk innan hans rådsslut med dem är fullbordat.

Herren Jesus vill, att vi skall kunna döma tidernas tecken. Matt 16: 3. Vi har all anledning, som Paulus säger, att se på det lekamliga Israel. Kanske det skall ropas ännu en gång fastän av andra omständigheter: "Sådant har aldrig förut varit sett i Israel." —

Fastän många av profetiorna om Israels upprättelse skall få sin slutliga fullbordan efter Jesu hämtande av sin församling, så vet vi att vi nu står i själva upprinnelsen till de märkligaste händelser och vi bör vakna upp och ännu mer aktualisera budskapet i våra egna liv och för andra.

Maranata — Herren kommer! Vakna upp! Jesus kan komma när som helst!

Helge Berntsson

LÅT INGENTING HINDRA DIG FRÅN ATT BLI EN MÄNNISKOFISKARE

Predikan av Arne Imsen

Fortsättning från föregående n:r

Det finns många ting, som vill få oss bort från själavinnandet. Och det är inte bara det som i sig självt är ont, som kan förleda oss, utan även det som är gott. —

Det finns en mentalitet, som jag många gånger har varit orolig för — det religiösa lyckosökandet. Eller för att använda ett uttryckssätt ur Gamla Testamentet: "En vindspejare får aldrig så, och en molnspanare får aldrig skörda." —

Det finns människor, som är inriktade på att möta Gud och tjäna honom, men gör misstaget att söka en gåva framför Givaren — de söker bli välsignade, innan de vet ändamålet med välsignelsen.

Den tendensen möter vi på ett mycket tidigt stadium också i Apostlagärningarna. Där fanns verkligen en samling vindspejare och molnspanare. Jesus måste rycka dem loss ur fördomar och önsketänkande, befria dem från den längtan de ägde att göra vissa upplevelser och istället, i centrum för deras intresse sätta det, som var väsentligt och betydelsefullt. —

Lärjungarna framställer där frågan till Jesus: "Herre, skall du nu i denna tid upprätta igen riket åt Israel?" — Detta är ju för dem en synnerligen betydelsefull fråga — långt ifrån oväsentlig. Eftersom det var judar som frågade, måste det för dem ha varit av ett stort intresse att få veta, hur det skulle gå med deras folk. —

Jesus svarade dem: "Det tillkommer icke eder att veta tider och stunder, som Fadern i sin makt har fastställt." — Det tillkommer icke eder — även om det ni frågar om förefaller er betydelsefullt — det finns något annat, som just nu är ännu mer betydelsefullt, vill Jesus säga. —

Det skulle också för oss vara intressant att se in i framtiden och veta, hur det skall gå. Israel tänkte på sin nation, och vi tänker på församlingen och undrar också hur det kommer att gå med Maranta-väckelsen. —

Jesus tar även för oss fram det som är mycket mer väsentligt, då han säger: "När den helige Ande kommer över eder skolen I undfå kraft." —

Det väsentliga är icke den historiska utvecklingen — det väsentliga är att vi blir beklädda med kraft *i nuet*, fyllda med kraft *i dag*. Och det kan vi inte bli, om vi har våra huvuden fulla av framtidspekulationer, eller om hjärtat är fullt av tvivel, försagdheter och missmod inför framtiden. Då måste allt detta ut och något annat komma in. — Inte heller blir vi fyllda av kraft, om vi har huvudet fullt med teologiska spekulationer. Vi skall hålla oss till det, som I DAG — NU — är betydelsefullt — att vara själavinnare och att bli fyllda med Guds kraft. —

Här är det slut på exklusiviteten.

Här är det inte bara en liten grupp det gäller.

Jesus slår ut dörrar och väggar, då han säger: "När den helige Ande kommer över eder, skolen I undfå kraft att bliva mina vittnen både i Jerusalem och i Judéen och Samarien och sedan intill jordens ände." —

Vad är det som är mest betydelsefullt för dig och mig? Jo, att vara Jesu vittnen. Vilka vindar som än blåser och vilka lärostrider som än går fram över kristenheten, vill Jesus, att vi skall vara hans vittnen. Det kan vi vara endast då vi är beklädda med kraft. —

Vi märker också en annan tendens i Apostlagärningarnas första kapitel, där det berättas om

hur lärjungarna skådar mot himmelen efter den Frälsare, som nyss uppfarit ifrån dem. Paralyserade av undret som nyss inträffat, står de där som fastnaglade. Från den platsen hade de inte kommit i första momentet, om inte änglarna ryckt dem in i verkligheten genom att säga: Stå inte där och titta — denne Jesus, som for upp, han kommer igen. — Jesus själv, den helige Ande och änglarna samarbetar för att få lärjungarna in i ett andligt skeende, in i sin uppgift. —

Av detta ser vi alltså, att man även av de mest andliga och underbara erfarenheter kan läsas fast. Det finns många sådana fastlåsta kristna i dag. De lever på erfarenheter, som man har gjort eller som man hoppas på att få göra och kommer aldrig in i det som Gud har avsett med deras liv. — Jag vet inte, hur du har det, min älskade vän, men många har det på det här sättet. —

Vad lärjungarna fick göra, får du göra. —

Ja, du har ingenting annat att göra än det som Herren har sagt: Förbliv i Jerusalem! —

Lärjungarna fick gå tillbaka från Oljeberget och upp i den övre salen, krypa ned på knä och bedja till Gud. —

Tror du Gud överger sina ursprungliga metoder? Tror du Gud kommer till oss för att tillfredsställa vår nyfikenhet eller för att mätta vår sentationshunger? — Nej, han kommer för att mätta vårt behov av *kraft till tjänandet* — till att bli vittnen — människofiskare — själavinnare. —

ETT OKLART GUDSFÖRHÅLLANDE ÄR ETT HINDER FÖR VÅRT SJÄLAVINNANDE

Jag skall visa ännu ett exempel på det som kan hindra människor från att bli upptagna med det väsentliga. Vi finner ett sådant exempel i den femtiotredje psalmen. Där berättas om en man, som fallit i synd. Det är ett oerhört lärorikt kapitel, som talar om fallets alla konsekvenser, men också om hur det rätta sinnelaget kan leda fram till en verklig upprättelse.

Lägg märke till vad David hade förlorat: Sanningen, renheten, glädjen, frimodigheten, villigheten, ödmjukheten. Allt detta var borta. Lägg nu märke till vad han då säger: "Uppehåll mig med villighetens ande, då skall jag lära överträdarna dina vägar och syndarna skola så omvända sig till dig." —

När synden kommit in i en människas liv, går frälsningsglädje och frimodighet förlorad och vittnesbördet kommer då att bli där efter. Det är

icke lätt att vittna om en härlig frälsning, när man har ett kränkt samvete. Det är icke lätt att frimodigt vittna om en frälsande, bevarande och segrande nåd, när samvetet fördömer. —

O, det är fruktansvärt! —

Bibeln uppträder aldrig som syndens försvarare — aldrig — den fördömer synden. Både lagen och nåden fördömer synden. Det finns inga möjligheter att med Ordet bygga upp en lära, som uppmuntrar till asocialitet och synd. Bibeln lär oss, att om vårt gudsförhållande är orätt, kommer det att få konsekvenser på våra relationer också till medmänniskorna.

Min synd är dock icke i första hand en fråga mellan mig och människor, utan mellan mig och Gud, såsom David säger: "Mot dig allena har jag syndat." — När vi får detta klart för oss, förlorar vi frimodigheten, glädjen, tryggheten — allt detta, som ger kraft och skärpa åt vårt vittnesbörd. Kraften ligger ju i det renade och fyllda hjärtat. När ett tomt hjärta ropar ut en sak, låter det på ett helt annat sätt än när det fyllda hjärtat ropar ut detsamma. Det tomma hjärtat må ropa aldrig så högt, men det åstadkommer aldrig något resultat.

Det fyllda hjärtat behöver icke så många ord, men orden träffar, når fram.

Förlusten av frimodigheten gör, att vi icke orkar gå till syndarna med budskapet om full och härlig frälsning. Där sitter många kristna fast i dag, låsta av samvetets anklagelser. Men det finns medel, som kan lösa dem ut, så att även de kommer in i tjänst för Herren. — Om ditt inre i dag är fyllt av plågsamma, anklagande förebräelser, skall du veta min vän, att Gud har möjligheter att rena dig och göra dig sann i hjärtegrunden. —

Synden gör, att vi förlorar kraften — vi orkar inte vara vittnen — vi kan icke vittna, som vi skulle — vi blir trevande, vankelmodiga, och vittnesbördet får exakt motsatt verkan mot vad det skulle ha. —

TIMLIGA OMSORGER OCH BEKYMNER FÅR EJ HINDRA OSS I VÅRT SJÄLAVINNANDE

Då hjärtat är fyllt av livets allehanda omsorger och bekymmer och himmelens verklighet tonar bort, är det svårt att vara en effektiv själavinnare.

Är det icke så, att den tid vi skulle ägna åt andras frälsning i förbön och vittnesbörd ofta är uppfylld av allehanda bekymmer? — Därför vill Gud också lösa oss ifrån dem. —

Gud har lovat att ta hand om oss. Han har

faderlig omsorg om oss, och han vill göra klart för oss, att om vi söker hans rike först, så skall det ordna sig med allt det andra. —

Den betydelsefullaste uppgiften är under alla förhållanden att vinna själar för Jesus. För att det skall kunna förverkligas, måste vi bli förnöjsamma i vår tillvaro — förnöjsamma och tacksamma till Herren, som hjälper oss. Vi har kanske familjebekymmer, bekymmer om våra barn, bekymmer om vårt arbete och mycket annat, och vi tänker, hur skall vi klara upp allt det här? Hur skall vi göra då? — "Gören edra önskningsar kunniga inför Gud genom åkallan och bön med tacksägelse", säger Guds ord. —

O, tänk om det kunde bli klart för oss att just bönevrån är den avlastningsplats, där vi kan få lasta av oss de bördor och bekymmer, som nu upptar så mycket av vår tid och vår kraft. Om vi är fyllda av allehanda omsorger för vår utbildning, framtid och karriär; för vad vi skall äta, dricka och hur vi skall kläda oss, hur skall vi då kunna tjäna Gud? —

Kasta av bekymren på Herren, broder och syster, och du skall komma in i något mera meningsfyllt och väsentligt — du skall hinna med att bli en själavinnare. —

Det värsta är, att vi ofta är så fyllda av bekymmer, att vi inte hör Andens röst och vad Anden säger till församlingen. Vi skall icke för ett ögonblick tro, att vi kan bevaras brinnande i Anden och lyhörda för Andens röst samtidigt som vi bär på alla bekymmer.

På den plats, där allt det är uppstaplat, vi här har talat om, måste det ske en avlastning — ett utbyte — Guds rike måste få komma in, Guds rike som består icke i ord, icke i mat och dryck, utan i kraft, i rättfärdighet, i frid och glädje. —

Vad tror ni den sjunkande världen säger, när den ser alla dessa kristna, som bevakar sina materiella fördelar på alla områden med sådan iver,

men som när de nalkas andliga områden blir så tafatta och famlande? Deras hjärtan är fyllda och upptagna av helt andra saker än att tjäna Gud. —

Själavinnandet är i dag en svår och heltidskrävande uppgift. Det är dock till människofiskare Herren vill ha oss. Det är inget hobbyfiske eller nöjesfiske, utan det är en livsangelägenhet. En yrkesfiskare måste fiska för att existera, han kan icke leva om han icke uppnår resultat. —

Det måste bli så för oss också: "Herre, jag kan inte leva en dag till, om jag inte får förmedla frälsningens budskap till människor, som saknar gemenskap med dig." —

Du undrar, hur du skall kunna lyckas? —

Vi har en märklig berättelse i Nya Testamentet. Lärjungarna hade hållit på en hel natt och fiskat utan att få något, men rätt vad det är, står Jesus där, och det blir en fångst, som räcker till för flera båtar. —

Tag Jesus med dig, broder och syster.

Där Jesus är, samlas fiskarna — det är hemligheten. Jesus Kristus är skapelsens herre och det finns icke någon levande varelse, som icke lyssnar till honom. Fisken t. o. m. gick till när Jesus kom. —

Du kanske hör till dem som försökt men misslyckats och har resignerat? Du tycker, att det har varit så arbetsamt, slitsamt och jobbigt och resultatet har blivit så magert?

På Herrens ord kasta ut nätet igen! —

Kom ihåg, att rätt vad det är får du se undret! Det blir resultat — lita på det.

Gud skall göra dig till en själavinnare, till en människofiskare, till ett uppståndelsevittne — ett vittne, som talar om för människorna vad du själv har sett och hört — det kommer att skapa tyngd åt budskapet och nödvändigt ge ett resultat. Amen!

Andliga grundsatser är icke anspråkslösa. Det hör till deras väsen att härska och de strävar oavvisligen mot detta mål. Möter de på sin väg andra grundsatser som vill göra dem herraväldet stridigt går de genast till angrepp. En andlig grundsatser ger sig ingen rast eller ro förrän den har segrat, och det kan ej vara annorlunda; att härska är deras liv, att icke härska är deras död.

Ernst Höglander:

"Sänd ditt bröd över vattnet..."

Predikareboken är skriven av Salomo och är full av visdomsord. Ett av de mest kända och använda är det jag ovan citerat.

Visdomen ligger i att tro och förstå sista meningen i denna vers där det heter: "...ty i tidens längd får du det tillbaka." — Man förlorar aldrig på att "ge ut", hjälpa, offra eller komma med människor till hjälp i livet. —

Salomo hade en stor och vid vision. Just vad som måste förefinnas för att evangelisation eller mission ska kunna komma till stånd, utbreda sig och utvecklas. —

En jättestor uppgift har Gud lagt i våra händer. Vi som tror på väckelse och seger nu i denna tid skall sända "vårt bröd" som är Kristus, över land och hav till andra länder och folk.

□ □ □

Den stora bristen i vår tid, är inte i första hand församlingar som underhåller, eller missionärer som vill draga åstad. Den stora bristen är brist på bröd — det verkliga brödet "som har kommit ned från himmelen och som ger människorna liv." —

Många ger och får stenar i stället för bröd. —

Andra åter håller sig ännu till "manna". Man tycker väl att det liksom på något "bibliskt sätt" hör ihop med ökenlivet. —

Ja, det har gått så långt, att s. k. frikyrkoförsamlingar sänder missionärer till underutvecklade länder för att lära dem barnbegränsning, eller (ursäkta!) "familjeplanering" som det så vackert heter. Men sanningen att säga så är det ju fråga om att lära dessa enkla analfabeter, många gånger varmhjärtade gudfruktiga kristna, hur de ska använda preventivmedel och P-piller. Så långt har det gått! — Anti-Krist och den falske Profeten har säkert inget emot att få ta hand om all mission.

Jag är livets bröd, sade Kristus. Tänk att få ge människorna Kristus och en hel Kristus. All denna förfälskning av det äkta evangeliet, har gjort, att många människor så har förlorat "smaken" att man är villig acceptera vad som helst utom Kristus. —

Allt för många lägger större vikt vid "servitören" än vid själva maten. "Given I dem att äta", sade Jesus till sina lärjungar, till enkla fiskare som han hade omkring sig. Jag tror inte att han sade till dem, att de först skulle byta kostym, snygga upp sej eller något sådant. —

Nej, här var det hungriga människor som väntade på mat, och är man hungrig så äter man och låter det väl smaka. "Hungern är bästa kryddan." — "Det som ingenting var det utvalde Gud", avslöjar aposteln Paulus för församlingen i Korint som hade blivit märkvärdig genom sina uppenbarelser och gåvor. Hungrar man och törstar efter mera av Gud, längtar man efter att få uppleva verkligheterna i Kristus, då ser man inte så mycket på redskapet, utan lyssnar till det Guds Ord som predikas, tar emot det i sitt hjärta och upplever välsignelsen. —

För andra åter tycks servisen vara en mycket viktig detalj. Hur mycket tror du, att den som håller på att dö i svält bryr sig om, om maten serveras i en lerskål eller på ett silverfat? Nej, en sådan frågar efter en enda sak, mat att få stilla sin hunger med. —

Det finns i vår tid en oerhörd längtan efter mera av Gud. Människor i skaror söker sig dit där den äkta kosten serveras. Gud håller på att resa upp en skara, kanske för många till synes "egendomliga servitörer". Deras utrustning är många gånger mycket enkel. De lägger inte an på fint homeletiskt uppställda predikningar. Men spontant ur gripna hjärtan förkunnas frigörel-

sens evangelium under en underbar smörjelse. Människor äter av Livets Bröd från trä- och lertallrikar och blir tillfredsställda, starka i sin tro och övertygelse, växer upp till Kristus och lär sig gå enkelhetens väg.

□ □ □

"Vi kräver arbete och bröd", var arbetarrörelsens paroll för ett 60-tal år tillbaka. — På det andliga området har vi ännu inte helt kommit fram till detta. Må det därför bli vår paroll i dag. —

Vi kan inte existerna normalt utan samhörighet med kristna i andra länder. Vi måste tillåta alla att arbeta i Guds stora vingård. "Skörden är mycken, men arbetarna äro få." —

Utan arbete inget bröd. —

Arbetaren är värd sin lön. —

Missionsgärning består praktiskt taget i arbete. —

"Om någon icke vill arbeta, så skall han icke heller äta." —

Detta ord är ju i sin yttersta konsekvens en dödsdom. Ett folk som skyr det sunda lyckobringande arbetet för att kasta sig i armarna på nöjen och njutningar, är icke värt att leva och kommer att gå under. Så har skett med många kulturfolk som levat före oss, ja, med de yppersta som världshistorien känner.

Samma lag gäller också på det andliga området. Vi måste ge oss ut i arbete för själars frälsning i vårt eget land och i andra länder. Den församling som inte förstår detta och inte vill praktisera det, blir en osund göl eller damm, som endast kommer att vilja frossa i egna osunda njutningar. Men enligt Skriften tjänar en sådan endast till saltberedning. (Hes. 47: 8—11.) —

□ □ □

Med pingsten började den evangeliska arbetsveckan.

Pingsten är Nya Testamentets största högtid. — Dopet i den Helige Ande har vi fått för våra arbetsuppgifters skull. Det är underbart med den Helige Andes smörjelse. "Allt vad smörjelsen lär eder det är sant."

Den Helige Ande ska också lära oss Hur vi ska arbeta och VAR vi ska sätta in vår kraft just nu. — Den ska bevara oss från att i denna tid hamna i en mycket populär villfarelse som ofta går under namnet U-hjälp.

Vi tror *inte* på ett evangelium *utan* Kristus!

Vi tror *inte* på en mission *utan* evangelium!

Vi tror inte på socialisering utan på ett evighetsperspektiv. Ta bort Kristus från bergspredikan och själva bergspredikan blir en förbannelse.

Vi ska ge de hungrande människorna EVANGELIUM och ingenting annat. Låt evangelium komma först så blir det rätt bra med allting annat. —

Du kan sända ditt bröd över vattnet.

Ditt bröd, du som tror på Jesus Kristus och ett fullt evangelium, är KRISTUS. Och så får du det igen; ett ännu rikare Kristusliv som smakar bättre och ger hälsa, kraft, välsignelse och liv. —

Du som inte själv kan draga åstad kan vara med och understödja dem som vill gå. —

Det är endast nåd att få vara med. —

Många skulle endast behöva ge av sitt överflöd för att många missionärer skulle sändas ut. —

Europa är ett missionsfält alldeles inpå oss som öppnas mer och mer.

Hela Sydamerika ligger öppet för oss, om vi kommer på rätt sätt och med rätt kost.

Vi har en världsvid uppgift att fylla i vår tid. Må därför Herren få leda oss var och en efter sin fullkomliga vilja.

Ernst Höglander

I senaste brevet från evangelist José Gonzales som arbetar uppe i Norra Minas, Brasilien, berättar han hur verket går underbart framåt och de har ständiga dopförrättningar. Här en bild från senaste dopförrättningen i staden Fransico Sa, där arbetet är nytt, men där det redan finns en stor skara som tror på Gud.

**Från
Ö-vik
skriver
Ivan
Lundberg:
— Gud
går
fram**

Ja, Gud är god!

Det har varit en god tid här i Ö-vik och vi tror att Herren har mycket i beredskap. Vi har nyligen fått ha dopförrättning där fem stycken döptes till Kristus. Pris ske Gud för det!

Må Herren få bruka oss alla den tid som är kvar. Vi har ju också fått tillstånd för tältmöten här i sommar "om Jesus dröjer". Må det bli en segertid som aldrig förr i Ö-vik, ja, över hela vårt land.

Segerskåningar från Ö-vik. "MARANATA."

Från tältmötena i Vetlanda

"Se jag vill göra något nytt. Redan nu visar det sig, märken I det icke!" Jes. 43: 19.

När Gud verkar och något sker i andevärlden, blir det glädje bland Guds barn. Jag vill därför delge något av vad som hände under tältmöteskampanjen, som hölls här i Vetlanda i början av maj.

Redan långt i förväg hade Herren talat om att något härligt var på väg. Under bönemöten och bönenätter, som hållits förnummo vi på ett särskilt sätt Herrens närvaro. Profetiska budskap klargjorde tydligt att vägen var bön och fasta.

Vi visste inte riktigt hur det skulle gå med våra tältmöten, som vi önskade hålla även detta år. Inget tält fanns tillgängligt men vi tog med detta bekymmer i bön till Gud och kände därvid en förunderlig visshet att det skulle ordna sig.

Bönesvaret kom också. Broder Erik G. Eriksson hade ett tält, som vi skulle kunna få låna. Själv hade han känt Guds kallelse att komma till Vetlanda och hjälpa oss att predika Guds ord.

Marita Hammar från Gävle, som tidigare tjänat församlingen här i Vetlanda lovade också att komma.

Då vi samlades till bön för att tacka Herren att det hela hade fått en så härlig lösning, kände vi hur den helige Andes kraft vilade över oss.

Redan första mötet, som inleddes på en lördag blev en mäktig manifestation av Andens kraft. Trots ett mycket kyligt väder, bara någon plusgrad, fylldes tältet av människor.

Vi kände alla den härliga se-

geratmosfären och förundrade oss över den kraft som vilade över broder Erik G. Eriksson då han bar fram vittnesbördet om Jesus.

Här var i sanning något nytt på väg. Möte efter möte verkade samme härlige ande och då pingsthelgen inbröt var även broder Anders B. Andersson från Stockholm här och fick bära fram budskapet om Jesus på ett underbart sätt. Anden föll mäktigt under dessa möten och det var pingst inte bara efter almanackan utan även i anden.

Vi hade också förmånen att lyssna till bröderna Dennis Greenidge och Donald Bergagård under ett möte. Med kraft och inspiration frambars budskapet och många fick möta Jesus.

Broder Greenidge berättade att då han satte sin fot i tältet sade den helige Ande: "Se jag gör något nytt här i Vetlanda."

Broder Greenidge berättade också att han förnam den härliga segeratmosfären och var förvissad om att det skulle ske stora ting.

Rapporter om vad Herren gjorde kommer ständigt var dag. Ett är säkert, efter denna tältmöteskampanj kommer ingen av oss att vara desamma som förut. En trons ande har kommit in i församlingen och frimodigheten att vittna om Jesus har växt till.

Vi önskar att allt Guds folk skulle få del av denna härliga förnyelse. Vi vet att snart kommer Jesus och det hastar att bärga in skörden. **MARANATA!**

Fridshälsningar

*Helle Israelsson
Vetlanda*

Erik-G. Eriksson predikar

"Och dessa tecken skola åtfölja dem som tro: genom mitt namn skola de driva ut onda andar, de skola tala nya tungomål, ormar skola de taga i händerna, och om de dricka något dödande gift, så skall det alls icke skada dem, på sjuka skola de lägga händerna, och de skola då bli friska."

Mark. 16: 17—18.

TÄLTMÖTEN I ÖREBRO

Under maj månad har tältmöten hållits i Örebro.

Mitt i kampanjen slog stormen ner tältet, men skadorna blev obetydliga och tältet kunde resas igen.

Många tillresande vittnen har besökt Örebro under tältmötesserien, och Gud har använt dem till rik välsignelse. I den långa raden av evangelister nämner vi Gunnar Carlsson, Lasse Johansson, Carl Henricson, Björne Erixon, Solfrid Ask, Britt Ness, Arne Imsen och Helge Berntsson.

Det har varit en underbar ström i mötena och Herren har mött till frälsning, hälsa och förnyelse. I avslutningsmötet hölls dopförrättning, då en nyfrälst broder döptes. Det lider mot aftonen av nådens tidsålder och skörden skall bärgas innan ovädret bryter loss.

Herren kallar sitt folk till skördarbetet.

Agne Bark

Från mötena i tältet.

OBS **NYHET!** **UNG TRO**

Av T. L. OSBORN

90 sid. Klotb. Pris 5:75

Ur innehållet:

Bara en tonåring
Ditt bästa exempel
Bevara din tro ung
Den stora "nationalsången"
En ung hustrus beslut
Mitt liv blev förvandlat
Gud i verksamhet
En häpnadsväckande fråga
Våra rättigheter
Vägen till framgång
Gränslös kraft
Kraften i det tryckta ordet
Du kan bli frälst

Klipp här

Till MIDNATTSROPET

Surbrunnsgatan 60, Stockholm VA.

Sänd mig mot postförskott

UNG TRO, Inb. 5:75.

Namn:

Bostadsadress:

Poststation:

VÄCKELSE OCH

Hur skall en förvärldsligad Kristi församling, vilken i praktiken övergivit de flesta av urkristendomens grundsatser, som icke ens har livskraft att själv

existera utan statliga subventioner och stödåtgärder, tänkas kunna för sin samtid proklamera den Kristus som ensam kan hos individen och släktet ingjuta

Ansvarsfulla och andliga bröder inom pingstväckelsen reagerar mot det som sker, men de kan inte längre bryta utvecklingen. Den har fått alltför många inflytelserika personer bakom sig, ofta ungdomar, som i kraft av fädernas välsignelser vuxit upp till män och kvinnor i samhället, personer med pondus och intellektuell skärpa, men alltför ofta utan andlig klarsyn. Men hur länge skall det andliga folket i de stelnade väckelserörelserna låta sig drivas från den ena positionen till den andra i brödralojalitetens namn, samtidigt som man går in i sina kamrar och beder om en väckelse, som skall bryta den onda utvecklingen. *Älskade vänner, det är ni som i trohet mot det ljus ni har skall bryta den. Ni har ju ljuset — vägra följa med längre.*

När finner ni måttet rågat? —

Man måste beundra en sådan trofasthet, som uthärdar allt återtagande, samtidigt som den måste djupt beklagas. Ty när Paulus for runt på sina missionsresor, gick han i varje ny stad först av allt in i synagogan och förkunnade Ordet. Och på den ena platsen efter den andra upplevde han, hur några tog emot ordet, medan den mest dominerande delen av synagogförsamlingen vände sig mot det. Så har det sedan gått till i alla väckelserörelser.

Men Paulus gick inte kvar och väntade, att det skulle bli väckelse bland de ohörsamma, år efter år.

Han såg ett moget sädesfält och viktigare uppgifter!

Han tog omgående de mot Ordet lydiga med sig och lät de andra sitta kvar i sin synagoga. Hur måtte inte ryktet ha gått, då han vid senare tillfällen återvände till dessa städer: "Nu är den där splittraren Paulus här igen." Undra se-

dan på att han blev så hatad av sina forna bröder, dessa som han ändå älskade och så gärna ville se räddade. —

För c:a tre år sedan kom en av pingstväckelsens äldre afrikamissionärer hem. Han var brinnande vid tanken på de mogna fälten där ute. Och han var ledsen. Medan tårarna rann berättade han, hur han på missionsfältet hade sett, hur det läshungriga folket försågs med litteratur av katoliker och Jehovas vittnen. "Men vi", sade han, "har inget att sätta i händerna på dem, därför att vi saknar medel. Ni sover här hemma". —

Så är det, när den andliga temperaturen sjunker då dör offerviljan. Då blir man mer benägen att ha en modern kyrka med ungdomslokaler än att offra för missionen. Då får söndagsskolorna och missionen 10 procent vardera av gåvor och offer, utan hänsyn till var utdelningen blir störst. Då köper man gamla bönehus och gör om dem till ungdoms- och församlingsgårdar och rekreationshem för de gamla i församlingen. Då förvandlas inte bara sångövningar utan t. o. m. bönemöten till studiecirklar för statsbidragens skull. Och allt detta händer, därför att de ansvariga bröderna för det första aldrig stoppar verksamhetsmaskineriet, för det andra inte får in medel att genomföra alla de beslut som fattats om nya förvirrande projekt.

• • •

Vi lever i en tid, som mycket påminner om Jerusalemsförsamlingens. Jesus hade förutsagt Jerusalems förstörelse och förföljelser av olika slag. Man var redan då beredd på den natt, som skulle stänga verksamhetsportarna.

Vi vet, att natten snart är här. Och vi har hört om annalkande nationella oväder både genom två och tre profeter (efter två eller tre vittnens

EKONOMI II

den trons, hoppets och kärlekens Ande som är dess enda räddning, frågar Per-Olov Fägerholt i denna artikel, som är en fortsättning från föregående nr.

Av
Per-Olof
Fägerholt

Per Olov Fägerholt

utsagor skall var sak avgöras). Detta är bibliskt, ty Herren gör alls intet utan att uppenbara det för sina tjänare (Am. 3: 7).

Nu har jag lagt märke till, att om man för dessa profetior om dom över vårt folk på tal, är det alltid de ljumma, de sovande, som reagerar som för ett bistic. Det är så vitt jag förstår inte skräcken för olycka, som skapar reaktionsmönstret, utan först och främst känslan av att man använder sin tid på fel sätt.

Lika litet är det skrämsel, som får de varma att se vad tiden lider. Skrämselpropaganda skapar ingen god frukt. Men då Herrens budskap frambäres i rätt ande, med rätta motiv, verkar det väckelse, inte skrämsel.

De hörsamma lyder och förstår, att tiden hastar, medan de ohörsamma med olust förkväver budskapet.

Pingsthelgen 1964 hade en av de större pingstförsamlingarna besök av evangelisten Emanuel Minos. Under djup gripenhet bar han i avslutningsmötet fram, vad Herren visat honom. Bl. a. berättade han om en syn, där han såg, hur ett antal ledande bröder i vårt land satt kring ett stort bord, upptagna med materiella ting, "med sådant, som inte kom dem vid". I en av väggarna i rummet där de satt fanns en trång öppning försedd med järntaggar. Medan bröderna satt där, reste sig några av dem och trängde sig ut genom gluggen. De blev därvid rätt illa sargade. När de kom ut, fick de se ett skördefält, övermoget. Och borta vid horisonten tätnade svarta åskmoln. När bröderna fick situationen klar för sig, grep de skörderedskap och kastade sig ut i arbetet med att meja och bärga skörden. Och medan de höll på som bäst, var ovädret över dem. Detta var synens innehåll. —

Någon månad tidigare hade KDS rullat igång till allmän oro för många troende. Nu tänkte min hustru och jag: Efter ett sådant budskap måste man väl ändå förstå, att den politiska linjen är fel väg. Vi var glada i det hoppet, ty vi tyckte, att tydligare kunde det väl inte sägas än så, som skedde i synen. Men vad hände? Jo, man fortsatte som om ingenting hänt. —

Vi har senare träffat en del medlemmar i den församlingen, som inte var med på Minos möten, och de har aldrig hört talas om budskapet som framfördes, varken i den här relaterade synen eller de övriga. Man teg ihjäl budskapet. Man ville inte ändra systemet. Det var redan för långt gånget. Mänsklig prestige låter sig inte ändra hur som helst. Man fortsatte sova som om ingenting hänt. —

Det finns andra bröder, som ser att natten är på väg — som hör Anden tala om att tiden för Sverige är kort. De har hört midnattsropet: Se brudgummen kommer, gå ut och möt honom! och lytt. De ger sina liv, sin framtid på Herrens kallelse.

Alla är inte kallade till evangelister och hel-tidsarbetare i vingårdstjänst. Men vi som tillhör den senare skaran har trots detta också heltids-tjänst. Våra liv tillhör Herren till hundra procent. Men ser vi vårt tillfälle? Satsar vi våra resurser i skördearbetet? Ger vi vad vi kan av våra materiella medel till tjänsten? Tar vi i arv denna väckelsernas tradition och begynnelseförsättning: Att offra våra materiella resurser och tjäna Honom, Jesus, med våra ägodelar?

Vi svenskar tillhör en nation med Europas högsta levnadsstandard. Detta förpliktar. Vi bygger i allmänhet inga kapell i maranataväckelsen. Vi plöjer inte ned pengarna i lyxkyrkor,

ty Konungens ärende hastar. Vi avsäger oss inte rätten till Guds välsignelser genom att ta emot skökolön från stat och kommun. Vi anser, att verket skall bäras på prästernas axlar, inte köras på oxvagnar. Vi borde ha gott om materiella resurser.

Det tillhör en väckelses kännetecken att Gud rör vid hjärtana i de här frågorna. Så har också hänt i denna brudeväckelse. Många har burit verket, men skall det bäras vidare, måste de unga undervisas och de äldre bibehålla sin gripethet.

Vi tillhör en väckelse, som kan se tillbaka på tidigare rörelser och tillgodogöra oss de erfarenheter våra andliga förfäder gjort. Pingstväckelsen är det närmaste och mest uppfordrande exemplet. Där talade man förr mycket om tionde och trots små resurser lydde Guds folk och fick skörda välsignelserna därav. Världen fick bevittna en offervilja utan motstycke under församlingens återupprättelse. Att just denna offervilja i avfallstider möjliggjort iögonfallande förreteelser på det ekonomiska området är både konsekvent och tragiskt. —

Vi har alltså exempel bakom oss som förpliktar. Vi har vår tids "Johannesdöparerörelse" att se tillbaka på. Marken är beredd för en riklig skörd, bara vi sår. Vi är rädda för den lagträldom, som ett alltför rikt hamrande på tiondegivandet skulle kunna medföra. Å andra sidan

vore det orätt att förtiga, att Gud fäst speciella löften vid denna regel — Mal. 3: 10 —, löften som han vill infria oss själva till välsignelse.

Barn behöver uppfostras till vissa normer och regler. Jag tror, att tiondegivandet kan vara en sådan norm, med vars hjälp Herren får föra sina nyfödda andliga barn in i tjänst och välsignelse och förtroende för att Gud skall sörja för oss, även om han manar oss att ge mer än de tio procenten. Och i jämförelse med vad staten tar är ju tio procent en rätt blygsam del av vår inkomst. Ger vi nu "kejsaren" vad honom tillkommer, skall vi väl också ge Gud, vad honom tillkommer (Jmfr Luk. 11: 42).

Herren lär oss inte allt på en gång. Vi får börja med grundreglerna. Då mognar vi för större uppgifter. Och i en tid, då vi tror att också församlingen skall upprättas, gäller det, att den "materiella" grunden är rätt lagd. Detta är bl. a. en förutsättning för att midnattsropet: Se brudgummen kommer! skall klinga rent och äkta. —

Ty där vår skatt är, där kommer också våra hjärtan att vara. Och då längtar vi hem. Då har Brudgummen fått allt vi kunde ge på denna punkt, och det blir bara ett "egendomsskal" kvar efter oss, då Han kommer. Herren har samma plan i dag som i fråga om den första församlingen. Ty vi lever både i upprättelsens tid och i midnattstiden. Maranata!

Per-Olof Fägerholt

JAG VILL VARA JESUS TROGEN...

Av

June Blomqvist

"Var trogen intill döden så skall jag giva dig livets krona."

Gång på gång ljuder inom mig: Var trogen Jesus Kristus, som fött dig på nytt till ett levande hopp.

Jag har aldrig ångrat att jag lämnat mitt liv åt Jesus. Det är underbart att ha Guds välbehag över sitt liv, att vara ren i Jesu blod och när prövningar och motgångar möta ändå ha frid inombords.

Jesus säger i Joh. 14: 19: "Jag lever, I skolen ock leva." — Vilket underbart löfte är inte detta? — Jesus lever och vi får också leva överflödslivet genom tron på Hans namn.

Hur har människor i gångna tider kunnat ge sina liv för tron på Jesus om de inte ägt detta eviga hopp som betydde mer för dem än allt annat på jorden?

HÖGAKTUELLT

***"Vi skall inte ställa våra
lemmar i ondskans tjänst
— därför vägrar jag
tjänst vid krigsmakten . . ."***

Just nu sitter jag ensam på mitt rum. Tidigare i dag har jag varit på min inställelseplats vid armén, där jag vägrade allt vad militärtjänst heter — även vapenfri tjänst och civilt arbete för försvarets räkning — alltsammans. —

Jag fick en dags permission att åka hem och tänka över saken och nu sitter jag här. —

Guds ord och den helige Ande har gjort helt klart för mig vilken ställning jag skall inta och jag handlar i överensstämmelse med vad min tro och mitt samvete bjuder mig. —

Guds ord som tydligt säger

De bars av en vision, en eld brann i deras hjärtan, och de visste att de gick till ett bättre land. —

Hur har vi det i våra liv? Vågar vi stå för Jesus med livet som insats? —

Må Jesus få fylla oss ännu mer med sin Helige Ande den tid vi har kvar här på jorden, så vi kan vara ett vittnesbörd till människors frälsning och frigörelse. Jesus förmår ock lösa allt det vi är bundna i, om vi är villiga att ge oss åt honom. Så får Han bruka oss. —

Må vi vara trogna Honom till den dag då vi för evigt står bärgade på Sions stränder.

DU VAR HERRE KOM!

*June Blomquist,
Trollhättan.*

att vi icke skall dräpa, säger också att vi icke skall ställa våra lemmar i ondskans tjänst.

Militarismen världen över är ond — mycket ond. Den har gjort mycket, gör mycket ont och kommer att fortsätta med samma sak. Jag tar avstånd ifrån militarismen för att inte göra mig delaktig i denna ondskan. Inte heller kan jag acceptera civil tjänstgöring, ty den understöder mer eller mindre samma sak. Liksom grovarbetaren, som på bygget bara rensar virke och drar ur spik, ändå är med om byggandet, så är även den som fullgör sin militärtjänst genom "civilt arbete" med och understöder och giver sitt bifall till det legitimerade mördande som sker i ett krig.

När jag i dag var på väg hem från inställelseplatsen talade Gud till mig genom ett ord Jesus själv en gång yttrat: "Ve eder, I skriftlärdar och fariséer, I skrymtare, som byggen upp profeternas gravar och pryden de rättfärdigas grifter och säga: Om vi hade levat på våra fäders tid, så skulle vi icke med dem varit delaktiga i profeternas blod! — så vittnen I då om eder själva, att I ären barn av dem som dräpte profeterna. Nåväl, uppfyllen då I edra fäders mått. I ormar, I huggormars avföda, huru skulle I kunna söka undgå att dömas till Gehenna?" — Matt. 23: 29—33.

Den helige Ande kom mig till hjälp och jag förstod klart

Sven-Åke Grenmyr

vad min himmelske Fader ville säga mig. På vår tids sätt att uttrycka sig låter samma sak så här: Ve eder, ni lögnpredikanter och namnkristna, ni skrythalsar, som tror er kunna bygga upp Kristi verk med ståtliga kyrkor, formfulländade sångkörar, väl genomtänkta och till människornas smak anpassade, men andefattiga predikningar. Ni säger: Om vi hade levt på Jesu tid skulle vi inte ha korsfäst Jesus och likt våra föregångare utgjutit oskyldigt blod. — Så vittnar ni då om er själva att ni är barn av dem som dödade Jesus och släktingar till dem som nu mördar i Vietnam. — Nåväl, ni uppfyller edra föregångares mått då ni i öppen dag visar att ni ger krigsmakten och det moderna mordandet ert bifall. Ni ormar, hur skall ni undgå förtappelsen? —

Det är starka ord!

Gränsen är skarp som Jesus drar upp, men den Helige Ande har gjort klart för mig vad jag skall stå och vilken väg jag nu skall gå. —

Med glädje skall jag ta mitt fängelsestraff i Jesu namn. —

Jag fruktar mera Honom som kan förgöra både kropp och själ i Gehenna, än för dem som bara kan dräpa min kropp.

*Sven-Åke Grenmyr
Kramfors*

GEMENSKAP. *Forts. fr. sid. 3*
den är, **GENOMSKADAR.** Man genomskadar det skenfagra talet om solidaritet och lojalitet och börjar fråga: Mot *vem* och mot *vad* är jag solidarisk? Man lägger Guds Ords måttstock på föreståndares, predikanter, välmenande trossyskons och sina egna värderingar och om-dömen. Guds Ord säger, hur det *skall* vara i mitt liv och i den levande Gudens församling. Mina nytvagna ögon ser, hur det är i mitt liv och i den bokförda grupp, som kallar sig den levande Gudens församling.

Avfall från Ordet är avfall från Jesus, ty Jesus är det Levande Ordet. (Joh. 1: 1, 14.) Frigörelseprocessen är sedan en fråga om den väckte vill ställa sig solidarisk med Ordet eller med avfallet, om han vill fortsätta att offra sig för religiöst hyckleri eller ge sanningen rum.

Det mirakulösa sker, att i samma stund man säger ja till sanningen är man *fri* från halv-sanningen. "Sanningen skall göra eder fria." (Joh. 8: 32.)

Att bryta med det som inte håller inför Guds Ord kallas av de oärliga för kärlekslöshet, hänsynslöshet, oandlig högfärd, kritisk ande, okristligt missnöje eller obarmhärtigt dömande. Guds Ord kallar det att bli "dömd i köttet" för att göras levande i Anden. (1 Petr. 4: 1—2.) Man låter Guds Ords dom gå över sina många sysslösa år som bänkfyllnad och kortklippt får i jolmiga låtsas-väckelsemöten och andlig selsättningsterapi. Man inser plötsligt, hur mycket *rädsla* man har haft inför trossyskon och kringresande predikantatleter liksom inför de beskäftiga andepoliserna inom det hårt disciplinerade lägret. Halvhjärtenheten inför verksamhetsformer och samfundsmässigt driv-

na ekonomiska projekt blir plötsligt uppenbar och avslöjar en som hycklare inför Gud och människor.

I den situationen ljuder Överherdens ord: "Den som älskar fader och moder mer än mig, han är mig icke värdig, och den som älskar son och dotter mer än mig, han är mig icke värdig; och den som icke tager sitt kors på sig och efterföljer mig, han är mig icke värdig." (Matt. 10: 37—38.)

Förskräckta medlemsvärvare kallar det att överge sin församlingsgemenskap. Jesus kallar det att bli kristusvärdig, och den frigjorda själen jublar av fröjd över de nyvunna andliga vidderna, ty den kan alls inte fatta, att man kan överge något som man i själ och hjärta aldrig fått känna. Den upplever i stället, att den kommer in i en stor och djup och underbar gemenskap med den församling av Guds utvalda från alla folk och alla tider, som icke grundat sin gemenskap på att vara inskriven inom samma jordiska matrikelpärmar eller tillhöra samma adressförteckning, utan vars enhet vilar på de hörnstenar, som Gud lagt i sitt Ord, de åtta hörnstenarna i Ef. 4: 3—6, som ensamma är, har varit och kommer att förbli den sanna grunden för denna tidlösa församling, som alltid lever i väckelse, pris ske Gud och Lammet!

DET
ÄR
SEGER
I JESUS

Aktar Du Din sökningstid?

"O, att du i dag hade insett, också du, vad din frid tillhör! — Men nu är det fördolt för dina ögon."

Dessa ord uttalades av Jesus över staden Jerusalem — av en mycket förtvivlad Mästare, ty det står att han begynte gråta.

Många gånger hade dessa människor fått höra frälsningens budskap. Många var också de tillfällen, då de kunnat komma till Jesus, men de hade ej velat lyssna till hans kärleksfulla inbjudan. "Huru ofta har jag ej velat församlat eder, men I haven icke velat."

Det finns människor som gång på gång stått inför valet att låta Jesus bli Herre i sitt liv, eller fortsätta på den väg som leder till döden. "Ingen kan tjäna två herrar", säger Skriften, "antingen kommer man att älska den ene och hata den andre." —

Du min vän som läser detta, vet du att det finns en gräns dragen också för ditt liv, som icke kan överskridas. Gud är kärlek, men en dag kommer då det sista tillfället har gått dig ur händerna, därför att du icke aktade på den tid, då du var sökt. Den manande rösten i ditt innersta har tystnat, det är kallt och dött därinne.

Guds gode helige Ande, som så ofta har manat, vädjat och kallat, har vikit ifrån dig och du är förlorad för alltid. Jag har riktigt skakats i mitt in-

nersta, när jag tänkt på hur många det är, som med ett hånleende på läpparna avfärdar talet om synd och dom. —

Man betraktar dessa som *tror*, som om de hade en lägre intelligensnivå än andra. Det stämmer dock inte för i 5 Mosebok 32: 29 står det: "Vore de visa skulle de begripa detta, de skulle förstå vilket slut de skulle få." —

Har vi det verkligen klart för oss, vi som upplevat frälsningen, att Domaren står för dörren?

Är vi gripna av nöd för de människor som är på väg mot förtappelsen?

Låter vi våra egna själviska önskningar gå före det uppdrag som gavs oss av Konungarnas Konung?

En av Herrens tjänare dr. A. B. Simpson, kallar detta för kristen förbrytelse.

Har vi gjort allt vad som på oss ankommer på den plats där vi bygger och bor? Grannen mitt emot kanske sitter och längtar efter att få en hälsning från Jesus. Bakom en välpole-rad yttre fasad, ryms ofta mycken nöd och förtvivlan. — Och undra på det när man inte har någon frid i sitt hjärta.

För att dessa människor skall räddas för evigheten, måste du och jag vara hörsamma mot den himmelska synen. Det är inte himlens änglar som har fått uppdrag att bringa ut evangelii budskap, utan vi fattiga, benådade syndare, frälsta av bara nåd. —

Låt oss i Jesu namn höja Korsets fana högt. Vara salt i denna onda tid. En dag skall vi få mottaga belöningen hemma hos Herren i härlighet. Så säger den helige Ande: "I dag, om I fån höra hans röst, mån I icke förhärda edra hjärtan." Amen.

*Eva Hörnqvist,
Stenungsund.*

EVANGELISATIONS OFFENSIV

Förmånserbjudande!

5 pren. juni — aug. 25:— kr.

MIDNATTSROPET

Klipp här — — — — —

Till MIDNATTSROPET

Surbrunnsgatan 60, STOCKHOLM VA

Jag vill utnyttja förmånserbjudandet till gåvoprenumeration. För tre månader prenumererar jag på Midnattsropet åt nedanstående 5 personer för ett gemensamt belopp av 25:— kr.

Namn Adress

Postadress

Namn Adress

Postadress

Namn Adress

Postadress

Namn Adress

Postadress

Namn Adress

Postadress

Jag önskar omedelbart få mig tillsänt inbetalningskort på kr. 25:—.

Namn

Adress

Postadress

(Skriv tydligt)

"ÅTERIGEN UTANFÖR LÄGRET..."

Allt ifrån urkristendomens första revolterande uppgörelse med judendomen, dess gudstjänstordning, stadgar och ceremoniallagar fram till vår egen tids andliga brytningar har den levande väckelsekristendomen haft att kämpa *en kamp för tron*, som också nödvändiggjort *en frigörelseprocess*, från de kyrkosystem, som av en mängd olika anledningar *upphört att fungera*, och därtill lika ofta också *blivit hinder* för de andliga livsflödenas väg ut till människorna. —

Jesu egna ord om det nya vinet och de gamla läglarna har om och om igen gått i bokstavlig uppfyllelse. Det nya vinet har alltid varit för starkt — de gamla läglarna har gått sönder.

Allt sedan kejsar Konstantin öppnade sin famn för Jesu kyrka, för att genom henne söka rädda ett ramponerat och ruttnande politiskt system, och den långa rad av fortsatta andliga otuktsbrott inleddes varigenom Kristi församling — Jesu brud — sjönk ned till att bli en sköka på den politiska och religiösa marknadsplatsen, har gång på gång kallelseropet ljudit: *"Dragen ut ifrån henne, I mitt folk, så att I icke gören eder delaktiga i hennes synder..."* —

Det kan historiskt bevisas att *varje andlig väckelse och livsrörelse har betytt ett nytt uttåg* av detta slag. De andliga livsrörelsernas väg genom kyrkohistorien kan på fullt allvar tecknas med det drastiska uttrycket: *"Utanför lägret — åter utanför lägret — återigen utanför lägret."*

Liksom Abraham fordom då han nåddes av kallelsen att "gå ut" från sitt gamla sammanhang *personligen* måste ta ställning till Guds befallning, så är också varje andlig frigörelseprocess uttryck för *enskilda människors handlande*. Det är här alltid frågan om ett personligt ställningstagande. —

Det är alltid *som enskilda individer*, oberoende av alla kollektiv och andra människors ställningstagande, människor har gått ut "utanför lägret". — Olyckligtvis har det också i alla tider funnits människor, som "gått" därför att andra gjort det eller av andra yttre orsaker. Dessa har dock förr eller senare återvänt till "lägrets" lugna trygghet. —

Liksom Abraham "drog ut, *fastän han icke visste vart han skulle komma*" så har vägen ut, utanför lägret, alltid varit en vandring i tro där man endast haft Guds uttryckliga befallning att stödja sig på. Känslomässigt har det ofta varit en smärtans väg att gå. Dessa människor har varit misskända och oförstådda, de har kallats partimakare, söndrare, splittrare, bråkmakare och provokatörer; föraktats, beljugits, förföljts — de har mött förebråelser, elakhet, hat. Ja, många har också fått möta döden, men frimodigt, utan att rådföra sig med kött och blod har de gått på sin Herres kallelse ut utanför lägret för att bära hans smälek. —

Sådan har den levande kristendomens väg för många, många enskilda människor genom tiderna gestaltat sig och det upprepas också i dag.

Utanför lägret där finns Jesus. —

"Låt oss därför gå ut till honom", uppmanar oss Skriftens ord. —

Och många hörsammar också i dag kallelsen. Omgjordade kring sina länder och med brinnande lampor i händerna, går de ut att möta Brudgummen. — De reser sig ur sin förnedring, skakar av sig den andliga vanmaktens stoft, befriar sig från sina fjättrar och ok för att inviga sina liv på nytt åt sin himmelske Herre.

De har gått ut från världen och dess väsende och likt sina fäder hälsats såsom gäster och främlingar här. Nu går de också ut ifrån de religiösa lägrens skenkristendom, slentrian och andliga kyla. De går ut till Jesus och till det altare där elden alltid brinner. —

Det är för dem inte en fråga om trivsel eller vantrivsel, sympatier eller antipatier. — *Det är ett ställningstagande gjort av en inre tvingande nödvändighet — ett ställningstagande till Jesus Kristus*. De älskar honom och vill främst av allt vara trogna honom och det ljus han givit dem. —

De "går ut" till Jesus Kristus — inte till människor — inte ens för att finna meningsfränder. Men där omkring honom, Jesus Kristus, församlar sig dock en skara för vilka Jesus är allt — så uppstår församlingen. Om det är två eller tre, eller etthundra eller ettusen betyder mindre när HAN är mitt ibland dem.

Anders B. Andersson

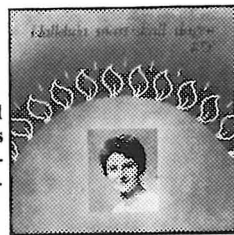
Evangelii Center

Fack 200 24 — BORLÄNGE 2 — Tel. 0243/105 95 Postgiro 125 99

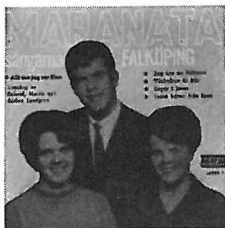

MRM 480. Snaran har gått sönder/Hela vägen vill jag följa Frälsaren/Bak stjärnors myriader/Elden brinner lika härligt nu som förr. Sång av Carl-Henric Henricson.

MRM 86. Halleluja snart skall dagen gry/O, du Golgata kors/Längtande bruden/Min trofaste Gud. Sång av Vivian Mårtensson.

MRM 7. Jag har en Frälsare/Väckelsen är här/Seger i Jesus/Alltsen jag var liten. Sång av Maranatasångarna, Falköping. Triosång av Roland, Marita och Barbro Lundgren.

NYHETER
CCEP 44. Leif Pettersson med ensemble: Till himmelen/Du fallna stjärna/Lycklig är jag/Gud i naturen.

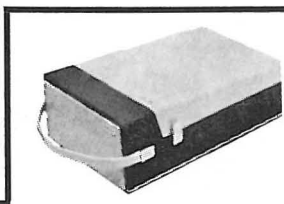

MRM 32. Städse på Sion jag tänker/Jag är svag men Du är stark/Lever Du livet i Kristus min vän/Se, Han räcker ut sin hand. Sång av Sigrid Andersson till ackomp. av Eystein Raude.

MRM 11. Giv dig helt/Den seger han vunnit är vår/Snart så kommer Jesus. Sång av Agne Bark.

MRM 484. Käre Jesus min Frälsare och Herre/Ära, ära, ära/Därför jag älskar Jesus Krist/Gud är god. Sång av Rune Gelinder.

CCEP 57 NYHET J:stadskvartetten: Jag vandrar ästad/Tro på Gud/ Han kommer snart/Jesus gick sin väg allena.

På många begäran tillhandahåller vi ett antal Transistor-grammofoner (batteri- eller nätdrivna). Här finns ännu en möjlighet att sprida budska-

pet om Jesus. — Lätt föra med sig i hemmen, arbetsplatserna o. s. v.

Pris kontant 295:—
„ avbetalning 325:—

ÄLDRE NR AV MIDNATTSROPET GRATIS

Mot portokostnaden kan du som vill vara med och evangelisera erhålla ett antal tidningar gratis. Budskapet måste ut. Skriv till **Evangelii-Center, Borlänge**, om önskat antal.

Klipp här och sänd in kupongen i dag —

BESTÄLLNINGSKUPONG

Härmed beställes att sändas mot postförskott:

För att ge Er tillfälle för effektivisering av Ert själavinnar-nit har vi beslutat att ge Er ett specialebjudande: Vid köp av 4 st. grammofonskivor erhåller Ni 1 st. av oss uttagen grammofonskiva gratis. Vid köp av 8 st. grammofonskivor erhåller Ni 2 st. skivor gratis, som Ni i Er tur kan evangelisera med.

Namn:

Postadress:

..... st. skivor nr
(5 st. fraktfritt)

..... st. Sängsamling à 34: 50 (69 st. sånger) med noter + passande ringpärm.

..... Sänd gratis vår stora skivkatalog.

..... Hela skivserien, 40 st., 400:— + oms. och porto, mot avbetalning 25:— per månad.

Bostad (Box/Gata):

Telefon:

Kupongen insändes till **EVANGELII-CENTER, Fack 20024, Borlänge 2**. Tel. 0243/105 95. Postgiro 125 99. Jag vill sprida MARANATA-budskapet vidare och beställer en skivserie. Jag betalar 25:— per månad tills full betalning erlagts. (När jag erhåller samtliga skivor löser jag dem med 25:—.)

Nu börjar

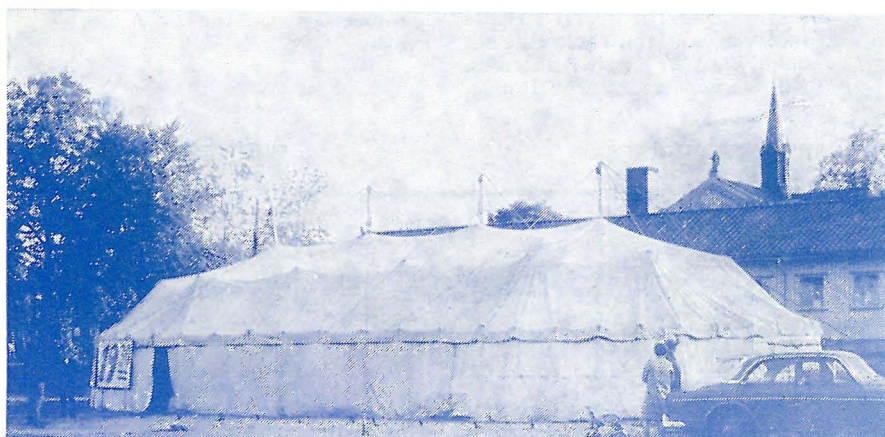
TÄLTMÖTEN I SUNDSVALL

De i Midnattsropet nr 10 omtalade tältkampanjerna i Norrland inleds nu med en mötesserie i *Sundsvall* den 20 juni—2 juli där tältet reses på Lilla Västhagenplan invid Folkets Park. —

sedan några månader förberett mötesserien genom bönemöten och offentlig verksamhet, kommer också att vara med. —

Sundsvall är inköpsporten till Norrland, och vi tror att dessa tältmöten skall få stor betydelse

inköpa en utomordentligt bra skåpbil för 2.500:— kronor som skall inredas till husvagn så bröderna har lämplig bostad under mötesserierna. Det är fördelaktigt både ekonomiskt och praktiskt. Vagnen

Detta är det tält, som förhysrts av Erik G. Eriksson och tältmissionen i Falun, för att användas under samtliga kampanjer i Norrland denna sommar.

Bröderna *Carl-Henric Henricsson*, *Paul Persson* och *Rune Gelinder* m. fl. följer tältet. Systrarna *Gunilla Fredriksson* och *Britt-Marie Hansson*, som

se för Guds verk i hela landsdelen. —

Genom Guds förunderliga ledning har Maranataförsamlingens evangelistmission kunnat

parkeras i omedelbart anslutning till tältet så bevakning finns dygnet om.

Vi uppmanar ännu en gång vännerna att innesluta dessa möten i de innerligaste förböner.

Vänner som önskar sända sina offer till denna verksamhet kan göra det under adress Maranataförsamlingens i Stockholm Evangelistkassa, Sture Swärd, Frihetsvägen 38, JAKOBSBERG. Postgiro 44 10 05.

Från vänster Gunilla Fredriksson, Britt-Marie Hansson.